

لزوم تهیه صورت های مالی تلفیقی در بخش عمومی

ملیکا کریم نژاد^۱ نویسنده اول

۱- کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه علوم و تحقیقات زنجان، ایران، melika_karimnezhad@yahoo.com

چکیده

مطابق با استانداردهای حسابداری ایران به منظور ارائه اطلاعات مالی درباره فعالیت های اقتصادی گروه واحدهای تجاری، شرکت اصلی ملزم به گزارشگری صورت های مالی تلفیقی همراه صورت های مالی جداگانه خود است. در طول سالیان اخیر، بخش عمومی دستخوش تغییرات مختلفی شده است، تغییراتی که اثرات مهمی بر پیشرفت حسابداری و نظام گزارشگری بخش عمومی داشته است. مهمترین نکته این تغییرات، لزوم تهیه صورت های مالی تلفیقی در بخش عمومی است. بحث صورتهای مالی تلفیقی به عنوان موضوع اصلی این تحقیق و نقشی که این صورت های مالی در شفاف سازی و تکمیل اطلاعات مالی گروه شرکت ها دارد به گونه ای است که صورت های مالی واحد تجاری اصلی به تنهایی تصویر کامل فعالیت اقتصادی و وضعیت مالی آن را نشان نداده و نیاز اطلاعاتی استفاده کنندگان صورت مالی واحد تجاری اصلی درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریان های نقدی گروه را جهت تصمیم گیری اقتصادی برآورده نمی نماید. صورت های مالی تلفیقی در بخش عمومی، جزو چالش برانگیزه ترین موضوعات در حوزه پژوهش های بین المللی قرار داشته و همواره بین نهادهای قانون گذاری بین المللی و دولت مورد مناقشه بوده است.

کلید واژه: بخش عمومی، تلفیق، صورت های مالی تلفیقی، لزوم تهیه صورت های مالی تلفیقی

۱- مقدمه

مطابق با استاندارد شماره ۱۸ حسابداری ایران با عنوان "صورتهای مالی تلفیقی و حسابداری سرمایه گذاری در واحدهای تجاری فرعی"، هر گاه ترکیب واحدهای تجاری به رابطه اصلی و فرعی منجر شود، واحد تجاری اصلی باید صورت های مالی تلفیقی را تهیه و صورت های مالی جداگانه خود را همراه آن ارائه نماید. بنابراین، شرکت های مادر ملزم به گزارشگری هر دو مجموعه صورت های مالی - یکی در سطح فردی و دیگری در سطح گروه- هستند. به طور طبیعی، این سوال مطرح می شود که کدام یک از این دو مجموعه، اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاران را به بهترین وجه، ارائه می کند. به عبارتی دیگر، کدان یک از دو مجموعه دارای ارتباط ارزشی بیشتر است؟ در طول سالیان اخیر، بخش عمومی با تغییرات مختلفی رو به رو بوده است. این تغییرات اثرات مهمی بر حسابداری و نظام

گزارشگری آن داشته است. تغییرات یاد شده بیشتر به دلیل افزایش سطح جهانی بازارهای سرمایه بر اساس توسعه سریع اقتصاد جهانی رخ داده است [4]. در همین راستا، مهمترین تغییر در بخش عمومی را می توان گذار از سیستم حسابداری نقدی و تعهدی عنوان نمود. تمام تغییرات مورد بحث را می توان به عنوان انقلابی در سازمان ها و نهادهای بخش عمومی تلقی نمود؛ تغییراتی که در قالب مدیریت نوین بخش عمومی (NPM) مطرح شده و توسط پژوهشگرانی نظیر گوتتری (۱۹۹۸)، پالوت (۱۹۹۲) مورد تاکید قرار گرفته اند.

۲- تلفیق

طبق استاندارد شماره ۱۸ می توان تلفیق را اینگونه معنی کرد: فرایند تعدیل و ترکیب اطلاعات صورت های مالی جداگانه یک واحد تجاری اصلی و صورت های مالی واحدهای تجاری فرعی آ»